

Svijest o čovjekovoj potrebi za Allahom – bogatstvo srca i poputnina u novoj godini (Meka)

Hatib: dr. Salih ibn Abdullah el-Humejd

4. muharrem 1448. po Hidžri / 19. juni 2026.

Hvala Allahu, Koji je uzvišen u Svome Biću, moći i vlasti. On je Zaštitnik, Hvale Dostojni, bliži Svome robu od njegove vratne žile kucavice. Hvalim Ga, slavljen neka je, jer On sve zna i svemu svjedoči. Zahvaljujem Mu na obilnim blagodatima, a zahvalnost donosi još veću zahvalnost i povećanje. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga, svjedočenjem kojim se nadam postizanju najljepše nagrade i još većeg dobra, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov rob i poslanik, koji je učvrstio obilježja vjere i visoko uzdigao zastavu tevhida, vjere u jednog Boga. Neka je Allahova milost, blagoslov i spas na njega, njegovu porodicu i ashabe, ljude ispravnog mišljenja i pravoga puta, kao i na tabiine i sve one koji ih budu slijedili u dobru do Dana ispunjenja prijetnje.

Preporučujem i sebi i vama, o ljudi, bogobojaznost. Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, i čuvajte se da vas ne zavaraju želje i nade. Svako živo biće na pragu je odlaska i preseljenja. Gdje su oni koji su sakupljali imetak, umnožavali ga, uzdizali se nad drugima i njime se ponosili? Legli su u kabur, zemlja ih je prekrila, crvi su ih izjeli, a ostalo je samo ono što su svojim rukama sebi za onaj svijet pripremili.

“A šta će biti onoga Dana, u koji nema nikakve sumnje, kada ih sa kupimo i kada svako dobije ono što je zaslužio, kada im neće biti učinjeno nažao?” (Ali Imran, 25)

Poštovani vjernici, ušli smo u novu hidžretsku godinu. Molimo Allaha da je učini blagoslovljenom godinom, da u njoj popravi stanje ljudi i podari bereket u životima, djelima, opskrbi i potomstvu.

Allahu, oprosti nam grijehе koje smo počinili, pokrij Svojom dobrotom sve naše mahane, podari nam pokajanje i predanost Tebi, i otvori nam vrata milosti i uslišanja.

Sretan je onaj ko je svoj život ispunio dobrim djelima, a nesretan onaj protiv koga će svjedočiti njegove riječi i njegovi posrtaji. Zato čuvaj, Allah te zaštitio, dane svoga života prije nego što nastupi tvoja smrt. Ti znaš da smrt oduzima slast želja i užitaka, a tada neće koristiti ni ono što je čovjek sakupljao niti ono što je stekao. Čovjeka će pratiti samo ono što je radio i zaradio.

O muslimani, prostranstva ovoga svijeta prelaze se nogama, a prostranstva ahireta prelaze se srcima. Ahiretskim stazama hodi se srcem, a dunjalučkim tijelom. Allahu je najdraže ono srce koje je ispunjeno poniznošću pred svojim Gospodarom i koje je obuzela skrušenost prema svome Zaštitniku. Takav čovjek obara glavu i ne podiže je iz stida i srama pred svojim Gospodarom. Njegovo srce je budno, stalno doziva svoga Gospodara, traži utočište kod Njega i traži od Njega pomoć poput siromaha i poniznog roba.

“Da li je onaj koji u noćnim satima u molitvi vrijeme provodi, padajući licem na tlo i stojeći, strahujući od onoga svijeta i nadajući se milosti Gospodara svoga...?” (Ez-Zumer, 9)

Potreba za Allahom jedan je od uzvišenih stepena robovanja Njemu. Najveća i najiskrenija potreba za Allahom je kada čovjek razmišlja o svojoj slabosti, potrebi, neimaštini, nemoći i propustima, a zatim svoju potrebu iznese pred Vladara, Neovisnog, Silnog, Darovatelja. Koliko čovjek bude svjestan svoje potrebe za svojim Gospodarom, toliko će mu biti podareni uspjeh, opskrba, bogatstvo i sreća.

Suština ove potrebe jeste da čovjek zna i čvrsto vjeruje da ne može bez svoga Gospodara ni koliko je jedan treptaj oka, i da je s Njim (Njegovom pomoći, zaštitom, milošću, dobrotom), neovisan o svemu mimo Njega.

Potreba za Allahom znači čvrsto vjerovanje i iskreno uvjerenje da je Allah dovoljan, i da je dovoljna Njegova podrška i pomoć, a da rob nema ni sposobnosti, ni snage, ni moći, osim Allahovom dozvolom, voljom, moći, olakšanjem i pomoći.

Onaj koji je svjestan svoje potrebe za Allahom stalno vidi svoje siromaštvo pred Njim u svim svojim situacijama, vjerskim i dunjalučkim. On moli svoga Gospodara da ga ne prepusti samome sebi ni koliko traje jedan treptaj oka i da mu pomogne u svim njegovim poslovima.

Poštovana braćo, vrata potrebe za Allahom najkraći su put koji vodi Allahu. Zato je Sehl et-Tusteri rekao: "Između roba i njegovog Gospodara nema kraćeg puta od potrebe za Njim."

Što je rob ponizniji pred svojim Gospodarom, to Mu je bliži, i što je veća njegova potreba za Njim, to je kod Njega ugledniji i draži Mu. Allah je najplemenitiji prema čovjeku onda kada je čovjeku najpotrebnija Njegova pomoć, a najbliži Mu je onda kada je najviše svjestan svoje potrebe za Njim. Što čovjek više poznaje Allaha, to više osjeća svoju potrebu za Njim i iskrenije Mu se pokorava.

Fudajl ibn Ijad, Allah mu se smilovao, rekao je: "Allaha se najviše boje oni koji su ga najbolje spoznali." Također je rekao: "Strah roba od Allaha srazmjeran je njegovoj spoznaji Allaha."

Još istinitije i snažnije od toga su riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Ko se boji, kreće rano na put, a ko krene rano na put, stići će na odredište."

Neki iz prvih generacija muslimana govorili su: "Nijedan rob nije sebi pomogao u vjeri, ničim boljim od straha od Allaha."

Razmisli, Allah te čuvao, o čudesnoj "jednadžbi" u ovoj sveobuhvatnoj mudrosti: "Ako je potreba za Allahom ispravna, ispravna će biti neovisnost o svemu mimo Njega, a ako je ispravna neovisnost o svemu mimo Njega, ispravna je potreba za Allahom."

Čovjek postiže stepen (deredžu) potrebe za Allahom dovom, traženjem pomoći od Njega, tevekkulom (oslanjanjem na Njega), sviješću da ga Allah vidi, poniznošću, težnjom ka Allahu, pokajanjem, strahom, ljubavlju, ustrajnim zikrom, istigfarom (traženjem oprost), bogobojažnošću u tajnosti i javnosti te veličanjem i poštivanjem

Allahovih naredbi. Potpunost robovanja Allahu ogleda se u potpunoj poniznosti i potrebi za Njim.

Potrebom za Allahom postiže se neovisnost, dolazi pomoć i spušta se milost. Ko želi neovisnost, neka se drži vrata Neovisnog i neka kuca rukom potrebe i poniznosti, pa neka očekuje obilne darove i velike blagodati od Plemenitog i Uzvišenog.

Imam Šafija, Allah mu se smilovao, rekao je: "Ko spozna vlastitu slabost, postići će ustrajnost uz Allaha."

Potrebom za Allahom postiže se potpuna sreća i veliki uspjeh. Što je rob ponizniji pred svojim Gospodarom i što mu je On potrebniji, to je ugledniji kod Njega i bliži Njemu.

Kada se ispravno ostvari potreba za Allahom, ibadet postaje čišći i iskreniji. Briga za Gospodarom potisne sve druge brige. Onaj ko svoje srce veže za svoga Gospodara osjetit će slast pokornosti. Ko želi sreću, neka se drži praga robovanja Allahu, u poniznosti, skrušenosti i predanosti.

Uzvišeni kaže: "O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan. Ako hoće, uklonit će vas i nova stvorenja dovesti, to Allahu nije teško." (Fatir, 15–17)

Porobljenost srca teža je od porobljenosti tijela. Najveći su gubitnici i najdalje od Pravoga puta oni čija su srca vezana za nekoga drugog mimo Allaha. Sklonost strastima jedna je vrsta robovanja. Uzvišeni Allah kaže: "Kaži ti Meni ko će uputiti onoga koji je strast svoju za boga svoga uzeo?" (El-Furkan, 43)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Propao je rob dinara, propao je rob dirhema."

Onaj ko svoje srce veže za neko stvorenje, pokorit će mu se i robovati onoliko koliko je vezao svoje srce za njega.

Najveći gubici su gubitak srca i gubitak vremena. Gubitak srca nastaje kada se dunjaluku daje prednost nad ahiretom, a gubitak vremena nastaje zbog nade u dug

život. Propast dolazi slijeđenjem strasti i osjećajem nade u dug život, a spas dolazi slijeđenjem upute i pripremom za susret s Allahom.

Kada čovjek ne osjeća potrebu za Allahom, to vodi u oholost. Uzvišeni Allah kaže: "Oni koji iz oholosti neće da Mi se klanjaju— ući će, sigurno, u Džehennem poniženi." (Gafir, 60)

Znajte da su tri prepreke na putu prema Allahu: širk, novotarija i grijeh. Širk se otklanja tevhidom (čistom vjerom u jednog Boga), novotarija se otklanja sunnetom, a grijeh se otklanja iskrenim pokajanjem.

Zato se bojte Allaha, Allah vam se smilovao, i novu godinu dočekajte pokajanjem i dobrim djelima. Dani su određeni rokovi života i određena vremena za djela. Život brzo prolazi, dani neumitno odlaze, a djelo vjernika ne prestaje sve dok mu ne dođe smrt. Allah nije odredio kraj djelima vjernika prije smrti: "I dok si živ, Gospodaru svome se klanjaj!" (El-Hidžr, 99)

Nema nijednog trenutka čovjekovog života a da Allah u njemu nema pravo na neku vrstu pokornosti. Rob se svome Gospodaru približava između nade u Njegovu milost i straha od Njegove kazne.

Jedno od najboljih djela kojima ćete se približiti Allahu u ovim danima je post dana Ašure, na koji vas je podstakao vaš poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, i zato se potrudite, Allah vam se smilovao, da ga postite.

Enes, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Nadam se da će Allah postom dana Ašure oprostiti grijehe počinjene u prethodnoj godini." (Muslim)

Ibn Abbas, radijallahu anhuma, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Razlikujte se od jevreja; postite dan prije njega ili dan poslije njega."

U drugoj predaji stoji: "Postite dan prije njega i dan poslije njega." (Ibn Huzejma)

Također je rekao: "Ako dočekam narednu godinu, postit ću deveti dan." (Muslim od Ibn Abbasa, radijallahu anhuma)

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Allah primio od nas i od vas, učinio našu sadašnjost boljom od naše prošlosti, a našu budućnost boljom od naše sadašnjosti.

Donosite salavat i selam na Poslanika milosti i darovanu blagodat, vašeg vjerovjesnika Muhammeda, Allahovog poslanika. To vam je naredio vaš Gospodar riječima: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljte mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

